

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420010246
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6420010246.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. v trestnej veci obžalovaného G. O., na verejnom zasadnutí dňa 24. novembra 2020, stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného G. O. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/57/2020 zo dňa 26.08.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného G. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/57/2020 zo dňa 26.08.2020 bol obžalovaný G. O., uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 27.12.2019 v čase okolo 18,20 hod. v E. I. K., okres E. I. K., v predajni OD Y., na ulici M. XXX/XXX, odcudzil 4 ks balenia kuracích pŕs, a to v gramáži 1,015 kg v hodnote 3,75 €, v gramáži 1,074 kg v hodnote 3,96 €, v gramáži 1,398 kg v hodnote 5,16 € a v gramáži 1,236 kg v hodnote 4,56 €, a to tak, že predmetný tovar si uschoval do ruksaku bordovej farby zn. F., a prešiel cez pokladničnú zónu predajne bez jeho zaplatenia, pričom bol prichytený pracovníkom SBS, čím týmto svojim konaním spôsobil spol. Lidl SR, v.o.s., Ružinovská 1E, Bratislava, IČO: 35793783, škodu vo výške 17,43 €,

pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že za skutok zo dňa 05.06.2018, kedy sa dopustil drobnej krádeže, bol za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zbierky o priestupkoch, rozhodnutím Okresného úradu Nitra, OVVS, sp. zn. OU-NR-OVVS2-2018/029158 zo dňa 28.11.2018, právoplatným dňa 18.01.2019, postihnutý uložením sankcie vo výške 100 Eur.

Za to bol obžalovaný G. O. odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona spolu s uložením súhrnného trestu okresný súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu v Nitre zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 4T 34/2020, ktorým bol odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d), e) Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahom nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, ktoré dodatočne písomne odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom obhajcu. V podanom odvolaní uviedol, že odvolanie

smeruje do výroku o uloženom treste, z dôvodu, že sa súd pri vydávaní rozsudku nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Poukázal, že ku skutku uvedenom v obžalobe sa priznal a orgánom činným v trestnom konaní napomáhal pri objasňovaní spáchania tohto prečinu. Tento skutok úprimne oľutoval a pričom príčinou spáchania tohto trestného činu bolo riešenie existenčných otázok týkajúcich sa jeho osoby. Vyslovil názor, že pri určovaní trestu súd v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona neprihliadol dostatočným spôsobom na spôsob páchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku a na jeho osobu. Má za to, že v prípade tohto trestného činu existovali viaceré poľahčujúce okolnosti, na ktoré súd pri ukladaní trestu neprihliadal, pričom naopak mal za to, že v jeho prospech existuje len jedna poľahčujúca okolnosť a naopak v jeho neprospech existuje viacero priťažujúcich okolností. Z tohto dôvodu teda pri ukladaní predmetného trestu v jeho neprospech zohľadnil viaceré priťažujúce okolnosti, pričom z tohto dôvodu došlo k navýšeniu dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V tomto prípade má však za to, že súd mal prihliadať na nasledovné poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Trestného zákona, a to: že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona), že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona) a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona). S prihliadnutím na počet poľahčujúcich okolností a počet priťažujúcich okolností nemal súd navyšovať dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Vzhľadom na uvedené má za to, že uložený súhrnný trest je neprimerane prísny a že postačujúce na jeho potrestanie by bolo uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v kratšom trvaní. Ďalej poukázal, že predmetom tohto trestného činu bola krádež cca 4,7 kg kuracích pŕs v hodnote 17,43 EUR. Reálne nevznikla poškodenému ani žiadna škoda, nakoľko predmetný tovar ihneď po zadržaní odovzdal späť v neporušenom obale poškodenému. Teda spoločenská závažnosť jeho konania bola minimálna. Vzhľadom na tieto všetky skutočnosti je toho názoru, že na jeho nápravu postačuje aj uloženie trestu odňatia slobody kratšieho trvania. Eventuálne navrhuje krajskému súdu, ak by sa nestotožnil s vyššie uvedenou obranou, aby v prípade uloženého súhrnného trestu aplikoval ustanovenie § 39 Trestného poriadku o mimoriadnom znížení trestu. Záverom navrhol aby odvolací súd rozsudok v časti uloženia trestu zrušil a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody kratšieho trvania.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na podanom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd trest v danom prípade znížil na najnižšiu spodnú hranicu, prípadne aby aplikoval u obžalovaného ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny, trest za primeraný a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyslovil súhlas s návrhom svojho obhajcu.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaného nie je dôvodné.

Na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 26.08.2020 obžalovaný v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Predseda senátu uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie

obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochranného opatrenia. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaných odvolaní v zmysle § 317 ods.1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd teda preskúmaval len výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. K osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol 12 krát súdne trestaný. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Odvolací súd, sa taktiež stotožnil so záverom okresného súdu, keď u obžalovaného vzhliadol aj dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., a to že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami obžalovaného, že okresný súd mu uložil neprimerane prísny trest, keďže pri jeho ukladaní nevzal do úvahy všetky možné poľahčujúce okolnosti. V tomto smere obžalovaný namietal, že súd nevzal v úvahu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k) Tr. zák., že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Túto poľahčujúcu okolnosť okresný súd správne neuznal, pretože skutočnosť, že obžalovaný pri zadržaní vydal od cudzený tovar nemožno považovať za aktívne konanie, ktorým by prispel k odstráneniu škodlivých následkov trestného činu. Vo vzťahu k námietke, že súd prvého stupňa nezohľadnil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, odvolací súd udáva, že uvedená skutočnosť z obsahu spisu nevyplýva, pričom obžalovaný nevyvinul aktívnu účasť na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch a za napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní nie je možné považovať iba samotné priznanie a oľutovanie spáchania skutkov obžalovaným, nakoľko toto odôvodňuje priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, ktorá obžalovanému priznaná bola. V opačnom prípade by došlo k duplicitnému pričítaniu tej istej skutočnosti ako poľahčujúcej okolnosti. Obžalovanému bol v prejednávanom prípade ukladaný súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., pretože prejednáwanej trestnej činnosti sa dopustil pred vyhlásením trestného rozkazu Okresného súdu v Nitre zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 4T 34/2020, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d), e) Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest mu bol ukladaný podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého, ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V prípade obžalovaného Tomáša Šášika druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 360 ods. 2 Tr. zák., vzťahujúcim sa na najprísnejšie trestný skutok umožňujúcim obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere na šesť mesiacov až tri roky. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Na základe modifikovanej trestnej sadzby potom obžalovanému hrozil trest odňatia slobody na 16 mesiacov až 3 roky. Po zhodnotení všetkých skutočností, majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, obžalovanému uložený trest odňatia slobody na spodnej hranici modifikovanej trestnej sadzby v trvaní šesťnásť mesiacov, nemožno považovať za neprimerane prísny. Na základe rozvedeného je možné uzavrieť, že prvostupňový súd nepochybil pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Takto uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchatela je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprimeraný a represívny.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.